

عنوان مقاله:

جایگاه شهرهای جدید در توسعه مسکن

محل انتشار:

فصلنامه مسکن و محیط روستا، دوره 28، شماره 125 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

مهدی قرخلو - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران

محمد شعبانی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

علی حسینی - کارشناس جغرافیای انسانی دانشگاه تهران

ثریا احدزاده - کارشناس جغرافیای انسانی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

افزایش سریع و بی رویه شهرنشینی در ایران به علت همپایی با تمرکز سرمایه گذاری ها، مهارتها و امکانات در شهرهای بزرگ با پدیده «ماکروسفالی شهری» یا «بزرگ سر شهری» همراه می باشد. مهار رشد شهرهای بزرگ، مقابله با مسائل رشد شهرنشینی در آینده و از بین بردن آثار فزاینده تمرکز امور، سبب شده است که وزارت مسکن و شهرسازی در سالهای اخیر سیاست "احداث شهرهای جدید" را به عنوان راهکاری جدی مورد توجه قرار دهد. شهرهای جدید در عین حال که با هدف تمرکز زدایی از مادر شهر در عین برقراری ارتباط با آن به وجود می آیند، باید با سیاست های تشویقی در راستای تمرکز زدایی فعالیت از شهر اصلی نیز انجام گیرد، تا شهرهای جدید صرفاً عملکرد خوابگاهی نداشته و امکان کسب هویت مستقل داشته باشند. در این راه به ایجاد نهاد هماهنگ کننده بین بخشی از وزارتخانه های ذیربط نیاز است. در این مقاله تلاش شده است جایگاه شهرهای جدید در توسعه مسکن و تاثیرات آن تبیین و بررسی شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1482629>

